

# **VAN LLEGIR EN EL LLIBRE**

**L'ajut d'aquell que coneix més**

Fets 8:26-35

*per Antoni Mendoza i Miralles*

© Edicions Cristianes Bíbliques, 2003

Apartat 10053, 08080 Barcelona-Catalunya (Espanya)

correu-e: [ecb.edicions@wanadoo.es](mailto:ecb.edicions@wanadoo.es)

Maquetació: AMM, Apartat 2533, 08080 Barcelona-Catalunya

## **Introducció**

La nostra lectura a Fets, ens descriu la trobada de l'Evangelista Felip amb l'alt funcionari de la reina dels etiòps que tornava d'adorar a Jerusalem. És un exemple clar de com, sota la guia de l'Esperit Sant, podem establir un punt de contacte, unes bases comunes, a partir de les quals presentar l'Evangelí. Amb tot, aquell etiòp estava llegint les Escripures, i d'això, i de l'ajut que li va prestar Felip, en podem treure algunes lliçons importants per a nosaltres, que ja som creients.

### **Abans de tot, hem de “llegir”**

Tot i que sembla de calaix, el que no hem de fer mai és cerca ajut abans d'haver començat nosaltres mateixos la lectura de la Paraula de Déu. Una cosa és llegir, i una altra cosa és escoltar el que un altre ens diu sobre allò que ell ha llegit.

### **Allò que feia l'etiòp quan Felip s'apropà**

*“...i llegia el profeta Isaïes...”* (Ft 8:28b).

Hem de recordar el que hem dit sobre el significat de “llegir”. Al primer capítol hem vist que llegir exigeix que fem “una lectura comprensiva”. L'etiòp estava llegint el llibre del profeta Isaïes cercant el sentit dels mots, les frases, els paràgrafs; ja que el seu interès per les coses de Déu era sincer, l'havia portat fins a Jerusalem, i ara el portava a tornar a casa cercant conèixer millor al Senyor i la seva voluntat.

També hem vist que una lectura com cal de la Paraula de Déu, a més de ser una “lectura comprensiva”, ha de fer-se de la manera espiritual adient; i que si no ens trobem en les condicions espirituals adients, això pot dificultar la nostra comprensió del que llegim. La disposició d'aquest etiòp, pel que podem esbrinar pel context, era immillorable: tenia fam de Déu, fam per entendre la Paraula encertadament, i fam per aplicar-la a la seva vida. D'altra manera hagués estat impossible que cregués i fos batejar en el nom de Jesús tan ràpidament.

## **Abans de cerca ajut hem de entendre que la Bíblia és el seu propi intèrpret**

*“Aneu errats perquè no coneixeu les Escriptures” (Mt 22:29b).*

Per entendre les Sagrades Escriptures, en primer lloc, les hem de conèixer. No podem oblidar que cada part de la Bíblia forma part d'un tot; i que quan més i millor coneguem el tot, més i millor coneixerem les seves parts. El primer que hem de fer els cristians és tenir un coneixement general de les Escriptures, abans de centrar-nos en el coneixement de cadascun del seus aspectes particulars. No podem entendre la funció dels dons en la vida de l'Església, si primer no tenim clar els efectes de la salvació en la vida de la persona, i el que és l'Església segons el Nou Testament -com a exemple.

## **Al primer que hem de demanar ajut és a l'Esperit Sant**

*“...ell us ensenyarà totes les coses... us guiarà a tota la veritat...” (Jn 14:26; 16:13).*

Qui millor ens pot aclarir el significat de les Escriptures és aquell que les va inspirar als escriptors humans escollits. L'única manera en què podem rebre el seu ajut és per la pregària, en l'Esperit, sincera i constant. De vegades, la resposta a la nostra pregària és ràpida, de vegades, es fa esperar, segons l'obra que Déu vol fer en les nostres vides. Però no podem mai deixar de banda la il·luminació de l'Esperit Sant, ni substituir-la per cap altra alternativa.

Jesús únicament va dir de l'Esperit que ens ensenyaria totes les coses, i que ens guiaria a tota la veritat. És més, l'apòstol Joan, sota la inspiració del mateix Esperit, escriu en la seva primera epístola: *“Però vosaltres teniu la unció que ve del Sant, i sabeu totes les coses”, i, “I la unció que vosaltres heu rebut d'ell resta en vosaltres, u no teniu necessitat que ningú us ensenyi, sinó que, tal com aquesta unció us ensenya sobre totes les coses, i és veritat i no pas mentida, això com us ha ensenyat, restareu en ell” (1Jn 2:20; 27).*

El cert és que aquestes paraules i instruccions, tot i que les hem llegit moltes vegades, i sovint parlem d'elles, es troben una mica allunyades de la nostra experiència personal. És massa treball i esforç espiritual, i trobem més “pràctic” cercar la resposta en un comentari o preguntar a algú que ens pugui donar una resposta ràpida, la seva resposta. Però no tot el que fem, és el que diu l'Escriptura que hem de fer, ni ho fem com ella els ho diu. Ha estat la nostra deixadesa espiritual, l'haver canviar els patrons bíblics per uns altres alternatius, el que ha permès que el “diotrefisme” (veure 3Jn ), en les seves diferents variants, des de la dictadura eclesiàstica, fins a l'èmfasi en el lideratge eclesiàstic, el “moviment de pastoreig” o “cobertura espiritual”, etc., s'escampés entre la que es diu “Església cristiana”.

## **L'ajut en el “Cos de Crist”**

Un cop hem establert els principis anteriors, podem entrar a considerar si uns altres ens podem ajudar en la nostra lectura bíblica, i com ho han de fer.

### **El Senyor ha donat “mestres” a la seva església**

*“I ell mateix va donar a alguns com... pastors i mestres” (Ef 4:11).*

Els redimits ens trobem units a Crist, al qual confessem com el nostre Cap, i entre nosaltres en el “cos de Crist”, que és un de sol, i és l'Església. Aquesta realitat espiritual es fa objectiva en l'església local, organitzada segons les pautes del Nou Testament. Els “pastors i mestres” són la provisió que el Senyor ha establert per ajudar-nos en la nostra comprensió de la Paraula de Déu, sense substituir la tasca de l'Esperit Sant de la que hem parlat en la secció anterior.

Tot i que aquests “pastors i mestres” ho són en una església local, no hem d'oblidar que el Senyor els ha donat als sants, al cos (Ef 4:12). Sense interferir en l'autonomia de l'església local, el seu ministeri pot ser d'ajut a unes altres esglésies que demanin el seu

ajut per comprendre millor la Paraula de Déu. I també es pot estendre en el temps, a més de geogràficament, per la lletra impresa, pels llibres. Això ha estat així des dels primers moments de la història de l'Església, quan encara s'havien de copiar els escrits a mà, i no tothom sabia llegir; i ha estat d'una manera especial des de la invenció de la impremta. Però hem d'anar en compte, ja que al costat d'obres de “pastors i mestres” creients en Déu i reverents vers la seva Paraula, se n'han introduït molts de carnals, sinó també enemics de la Creu de Crist (Fl 3:18-19).

### **Ser d'ajut forma part de l'encàrrec de Crist als seus**

*“...ensenyant-los a guardar totes les coses que us he manat”*  
(Mt 28:20).

Sense interferir en la tasca que ha de dur a terme l'Esperit Sant, ni en la dels “pastors i mestres” -per a la qual la resta dels germans no han estat cridats ni capacitats pel Senyor-, tots els cristians madurs hem de ser capaços de poder ser d'ajut als nous cristians segons el nostre creixement en l'Evangeli. I això també vol dir que, en un moment determinat, podem anar als germans més madurs per demanar el seu ajut sobre el que hem llegit en la Paraula de Déu.

### **Sota l'acció de l'Esperit**

*“Llavors l'Esperit digué a Felip...”* (Ft 8:29).

Volem destacar dues notes que ha d'evidenciar aquell a qui anem a demanar ajut per comprendre millor la Paraula de Déu. La primera nota és que ha de tenir una doctrina sana, d'acord amb la veritat de la Paraula de Déu. No podem anar a cercar llum d'un que camina en les tenebres dels seus propis pensaments, tot i que es digui i li diguin “mestre cristià”. I d'aquests hi ha molts actualment, i les llibreries dites “evangèliques” són plenes dels seus llibres, que escampen la seva foscor, i el seu verí entre l'inadvertit poble de Déu. La llum únicament pot venir de la Paraula de Déu: *“La teva paraula és una llàntia als meus peus, i llum per al meu camí”* (Ps 119:105).

La segona nota, és que ha d'actuar sota la guia i acció de l'Esperit Sant, com ho va fer Felip. Per poder compartir llum, un ha de ser primer "il·luminat" per l'Esperit Sant: *"Si doncs la llum que hi ha en tu és foscor, com serà de gran la foscor"* (Mt 6:23b).

Cal que vigilem, i que confirmem que aquestes dues notes es donen en aquell a qui volem demanar ajut per comprendre millor algun aspecte de la Paraula de Déu. Rebutgem a tot aquell que no les mostri, ja sigui el seu ensenyament o els seus llibres, per evitar que ningú entorpeixi l'acció il·luminadora de l'Esperit Sant en les nostres vides.

## **Ajut a entendre el que estem "llegint"**

La manera en què Felip va actuar ens il·lustra dos aspectes important en la tasca d'ajudar a entendre les Escripures. El primer és que no s'ha d'intervenir mentre no calgui; el segon, que cal actuar en allò que es cerca llum.

### **Actuar com ajut i no com substitut**

*"Entens el que estàs llegint?"* (Ft 8:30b).

Felip va actuar sota la guia de l'Esperit Sant, però no va actuar fins que es va adonar que aquell home necessitava que algú li expliqués el que fins ara, tot i cercar la llum de Déu en pregària, no havia aconseguit entendre. Felip va ser portat per l'Esperit, per completar la tasca que duia a terme en el cor de l'etíop, no per substituir-la. Si una persona està rebent llum del Senyor sobre allò que està llegint, ningú té dret a interrompre l'acció il·luminadora de Déu per actuar.

L'etíop era conscient que havia arribat a un carreró sense sortida, i que necessitava d'un home de Déu que compartís amb ell la llum que havia rebut de l'Esperit sobre el tema. Les paraules: *"I com puc, si algú no em guia"*, van ser la indicació de l'Esperit per a Felip a fi d'ajudar a aquell home a acabar d'entendre el que significaven les paraules de Isaïes 53: 7 i 8, en especial.

L'etíop no va cerca un substitut de la il·luminació de l'Esperit Sant, ni Felip va actuar en cap moment en substitució de l'Esperit, va ser un instrument de Déu.

### **Aclarir el que cal esclarir**

*“Et prego, de qui diu això el profeta?” (Ft 8:34b).*

Felip va aclarir el dubte que tenia l'etíop sobre allò que havia estat llegint d'una manera comprensiva i amb una disposició espiritual adient.

No era qüestió de treure un tema, i veure que tenia a dir Felip. Ni que Felip dissertés sobre el que era el seu tema predilecte de la fe cristiana, o aquell del que tenia un millor coneixement. Un ajut ha de ser això, un ajut. I ho veiem en la rapidesa en que es desenvolupen els esdeveniment. Un cop Felip l'hi anuncia l'Evangeli a partir del text d'Isaïes, l'home ho comença a veure tot cada vegada més clar, fins que arriba a la conclusió sobre el que ha de fer, segons la llum que ha rebut de la Paraula de Déu, és ser batejat com a testimoni de la seva fe en el Messies anunciat per Isaïes, en Jesús.

### **Conclusió**

Ens cal avançar en la nostra comprensió de la Paraula de Déu, sense aturar-nos. Per això, el que hem de fer en primer lloc és cercar la il·luminació de l'Esperit Sant. Hem d'arribar fins on l'Esperit ens il·lumini, i si tot i així ens cal ajut, hem de cercar els homes que Déu ha capacitat per portar a terme aquesta tasca en les nostres vides. L'ajut dels germans madurs, si és el cas; l'ajut dels “pastors i mestres” locals; i l'ajut d'aquells que capacitats pel Senyor han portat a terme un ministeri més enllà de la seva església o del seu temps.

És bo poder tenir una bona biblioteca bàsica cristiana de consulta, sense que aquesta substitueixi l'acció il·luminadora de l'Esperit Sant; i assegurant-se que són llibres que ens poden portar llum, i no enfosquir la llum que tenim, i menys apartar-nos de la Paraula.



*Edicions Cristianes Bíbliques*